

«Щоб полюбити, треба звикнути...»
Як часто брешуть мудреці
Щоб полюбити, треба зникнути
Й прийти по вранішній росі
І впасти в землю стиглим житом
І знов зійти для юних битв...
Щоб полюбити, треба жити!
Любов – життя!

Коли б тобі бажав я сліз, і муки
І кари найстрашнішої бажав
Не викручував твої тендітні руки
І в хмурім підземеллі не держав
Ні, я б не став тебе вогнем палити
З тобою б розквитався без жалю:
Побажав тобі когось отак любити
Як я тебе, як я тебе люблю!

На світі законів немало
Я нагадаю один:
Щоб море не висихало
Потрібно багато краплин
Але в штормову годину
Як море бурунить гнів
Потрібна зайва краплина
Щоб вийшло воно з берегів

Коли б тобі бажав я сліз, і муки
І кари найстрашнішої бажав
Не викручував твої тендітні руки
І в хмурім підземеллі не держав
Ні, я б не став тебе вогнем палити
З тобою б розквитався без жалю:
Побажав тобі когось отак любити
Як я тебе, як я тебе люблю!

Коли б тобі бажав я сліз, і муки
І кари найстрашнішої бажав
Не викручував твої тендітні руки
І в хмурім підземеллі не держав
Ні, я б не став тебе вогнем палити
З тобою б розквитався без жалю:
Побажав тобі когось отак любити
Як я тебе, як я тебе люблю!